

BENEDIKTIN

Prosinec 2020

Vážení spoluobčané,

Všechny Vás co nejsrdečněji zdravím, v této podivné a nelehké době. Mám pocit, že tak jak si vždy na konci roku říkáme, že utekl jako voda, tak pro mě ten letošní snad ještě rychleji.

A tak se spolu podívejme na celý rok zpět.

Jako první počín jsme odsouhlasili jen takovou „malou“ opravu sociálních zařízení na obecním úřadě. Hned jsme se domluvili s firmou SOFI stav, která zde mohla mít dělníky v teple a tak se rozjely práce. K opravě záchodů jsme přidali pár prací navíc no vždyť „když už se to dělá.“ A tak jsem jednoho dne přišla na obec, na chodbě stála míchačka, vedle ní hromada písku, všechno rozbourané a mě proběhla hlavou ta věta: „Vždyť jsem chtěla jen takovou malou rekonstrukci“. Co teď! No nic, jedeme dál. A v tuto dobu nás zasáhlo první uzavírání obchodů, škol, restaurací a rušení akcí jako např. našeho každoročního dětského karnevalu. Začaly se dít věci, které jsme si doteď ani v těch nejčernějších myšlenkách nedovedli představit. Děti po jarních prázdninách vůbec nenastoupily do škol, zakázali nám se stýkat nejen s cizími, ale vlastně i s vlastními lidmi- rodiči, prarodiči, ...Ovládl nás strach a hrůza z neznámé nemoci. Těžko říct, zda to bylo všechno až tak zlé. To si musí každý zvážit sám. Jisté je, že u nás, zaplaťpánbůh, k žádným masovým nákazám ani úmrtím nedošlo.

A tak pokračujeme dál. Během jara se nám společnými silami, tím myslím hlavně hasiče, kteří se na brigádách střídali, aby nebyli víc jak dva u sebe a samozřejmě stále v rouškách, podařilo zrekonstruovat téměř celé interiéry OÚ. Jak jsem již řekla f. SOFI stav nám na dotaci POV zrekonstruovala sociální zařízení nahoře i dole v hasičárně, položila novou dlažbu na chodbě a zhotovila sádkartonovou příčku v místě bývalého schodiště čímž vznikla nová místnost, kde máte všichni možnost využít služeb masérky p. Mirky Novotné. Abychom snížili náklady, všechny staré obklady a dlažby vysekali právě hasiči, odstranili venkovní schodiště na poštu, provedli odizolování suterénu, aby bylo vše nachystáno pro případ, že uspějeme s dotací.

Mezi těmito pracemi běží třídící proces ve skladu (rohová místnost za knihovnou), což znamenalo asi měsíční sezení nad papíry všeho druhu (obce, JZD, ...) a všemožného stáří. Každý papír vzít do ruky a rozhodnout zda může být skartován, či zamíří do archivu. Proces archivace a skartace je totiž nutnou součástí chodu obce, na jejíž dodržování nás již byl Okresní archiv z Třebíče kontrolovat. Takže jsme si na konci

této úmorné práce mohli udělat další čárku, že je zase jedna povinnost za námi. Asi 100 kg papíru dostali žáci ZŠ do sběru, k těmto kilogramům přispěla i revize a úklid v knihovně.

A JE TO TADY! Přišla úžasná zpráva. DOSTALI JSME DOTACI! Celou polovinu našich investic nám uhradí stát. Tak to stálo za to. Asi Vám nemůžu předat svoje pocity v tu chvíli, ale měla jsem neskutečnou radost. Rok bojování a běhání po úřadech měl smysl.

A tak mohly započít další práce. Firma Loucký rozvedla v celém obecním úřadě topení. Celé první patro jsme nechali vymalovat. Bylo to zřejmě první malování od doby co byla tato budova postavena, kolem r. 1974, kromě již opravené kanceláře obce, a tak je to opravdu znát. Z bývalé pošty vznikla krásná posilovna, kterou od té doby využívá opravdu celá řada lidí. Je samozřejmě přístupná všem, takže kdyby měl někdo zájem si zacvičit, stačí říct! Změn dostaly i obě zkušebny našich muzikantů, které si ale kromě topení, dělali chlapi sami. Provedené úpravy jste měli možnost ostatně vidět na vlastní oči na podzim v Den otevřených dveří, a pokud někomu nevyšel čas, či na to zapomněl, rádi mu po domluvě vše ukážeme.

A pokud můžu sdílet názor, který mi někdo v tento den řekl, Úřad už je teď reprezentativním místem naší krásné obce.

Jakmile nám to situace a počasí dovolilo, s početnou brigádou jsme provedli úklid půdy a sklepa ve škole, kde bylo za ta léta nashromážděno neskutečné množství pokladů, které si po té našly nové majitele u občanů, nebo bohužel skončily na skládce, kam už stejně dávno patřily. Hromada, která vznikla pod školou nás všechny překvapila. Ani se nám nechtělo věřit, že to tam všechno někdy bylo. Zatímco někteří vyklízeli půdu, druzí prováděli parkové úpravy přerostlých dřevin před školou.

Další nepříjemností byla zpráva o prohraném ročním boji s Brněnskou Diecézí o převod hřbitova do našeho vlastnictví. Chtěli jsme to mít vyřešené než budeme obnovovat nájemní smlouvy na hrobová místa, aby bylo vše jak má být. Bylo nám bohužel řečeno, že církev žádné majetky neprodává ani nepřevádí. Majetky? Hřbitov přece není žádným majetkem, je to pouze místo spojené se spoustou investic a starostí, myslím tím pro obec. Ale bohužel je to tak a my jsme dle církve povinni toto místo udržovat a opravovat. Dalším důvodem, proč jsme o převod žádali, byl a je neutěšený stav našeho hřbitova, který by potřeboval spoustu investic, na které bohužel sami nemáme a tím, že není naším majetkem na něj nemůžeme ani o dotaci

požádat. Sami jistě víte, jak to na hřbitově vypadá, márnice nám snad ani tuto zimu nepřežije, jelikož se propadá střecha, ploty se také postupně rozpadají, chodníky jsou ve špatném stavu, atp. Ráda bych viděla místo odpočinku našich předků v lepším stavu, ale co už, uvidíme jaká bude situace a co budeme nuceni řešit.

Boj s novými smlouvami na hrobová místa na dalších 10 let je také dobojován, Podařilo se nám dohledat majitele téměř ke všem hrobům, a výsledkem je uhrazení všech poplatků, příspěvky od obcí Svatoslav a Bochovice na chod hřbitova a ještě zjištění, že máme k mání asi 7 hrobových míst.

Koncem srpna jsme nechali opravit 2 kanálové vpusti. Jednu na autobusové zastávce a druhou na protější straně, jelikož už byli obě propadené a upozorňovali nás na ně řidiči autobusů.

Před začátkem školního roku se na své místo vrátil zrekonstruovaný kříž u školy. Vše proběhlo přesně jak kameník p. Štoksa slíbil. Jak se dílo zdařilo nechávám na vašem posouzení, ale myslím si, že je obnovena další krásná památka.

Nadešlo září, děti jdou opět do školy a člověk si říká, jak nám ten rok letí, co všechno ještě musíme stihnout a ono bác! Je to tu zas! Virus je zpátky a s ním ještě horší stav. Děti jsou zavřené doma, z rodičů se opět stávají učitelé, kteří ale samozřejmě musí stihnout ještě veškerou svoji práci. Na starší se bojíme snad i podívat. Všichni netrpělivě čekáme kdy tohle skončí, ale bude to mít vůbec nějaký konec? Nebo se s tím musíme naučit žít?

V běhu těchto událostí, řešíme další problém, V uličce do bytovek se objevila, Vám všem jistě známá díra, kterou jsme od jara již 2x zasypali. A je tu zas, což značí větší problém, který je nutno řešit. Naštěstí jsme s pomocí techniky zjistili, že potrubí dešťové kanalizace je v pořádku, pouze se zřejmě pod tíhou traktorů a velkých vozidel, nebo možná pouze špatným usazením při zhotovení, rozevřely roury ve

spodní části od sebe. Vše bylo odkryto, opraveno a zabetonováno. Nyní už je snad vše v pořádku.

Na Obecním úřadě proběhlo zateplení střechy foukanou izolací. Jsem ráda, že se vše stihlo ještě před topnou sezónou, abychom zbytečně neprotápěli. A konečně 4.11. spouštíme topení. Rozběhlo se nainstalované tepelné čerpadlo. A tak je doufejme konec věčným starostem zda nám při prvních mrazech nezamrzla voda na záchodech a zda můžeme vůbec na úřadě fungovat.

Pro další rok jsme rozběhli přípravu na projekt zateplení školy, jelikož její fasáda je v šíleném stavu a jako vlastník budovy bychom již dva roky měli mít pořízen tzv. tepelný štítek budovy, aby bylo prokazatelné, jak jsou obecní budovy úsporné. Což znamená zase projekt a zase peníze. Projektem na zateplení, získáme i tepelný štítek. Vše tedy zastřešíme jedním projektem, který použijeme pro žádost o státní dotaci z MMR (Ministerstvo pro místní rozvoj). Tato dotace slibuje až 80% spoluúčast. Opět uvidíme jak nám bude štěstí nakloněno.

Vím, že celkově je letos nálada chmurná, ale zkuste se každý večer zamyslet nad něčím, co Vám ten den udělalo radost, byť to byla jen malá drobnost, jako např. krásný východ slunce, nebo vůně nového čaje, kytky kterou vykreslil mráz na okno, a uvidíte, že hned bude pohled na svět o malinko lepší.

Myslím na Vás a přeji Vám všem hlavně hodně zdraví, pozitivní mysl a šťastné vykročení do nového roku.

Vaše starostka

Jana Vostalová

Budova obecního úřadu

Budova kanceláří byla postavena někdy v létech 1970-73, původně jako sídlo JZD Javor Benetice, na pozemku rodiny Vostalových z č. p. 10. Bohužel rok výstavby nevím přesně. Dobře si ale vzpomínám na dřevěnou kůlnu pod mezou, která musela stavbě ustoupit. Jako děcka jsme kolem té kůlny v zimě jezdívaly na sáňkách. Místo startu bylo pod Třešní, mezi kůlnou a Přinosilovým plotem. Tou stejnou třešní, co tam stojí dodnes a která je němou svědkyní všech těch proměn.

Asi první kancelář zemědělského družstva byla upravená místnost v č.p. 2. v obytném stavení zemědělské usedlosti pana Karla Vostala, naproti staré škole přes

silnici, do které byl probourán samostatný vchod přímo z ulice. To už je ale opravdu dávno ☺

Hlavní vchod nového sídla je po schodišti přímo do patra ke kancelářím. Na tehdejší dobu to bylo docela moderní centrum maličkého JZD, které po sloučení s Horními Vilémovicemi v r. 1974 hospodařilo jen na 420 ha. Zastupitelstvo obce rozhodlo „budovu kanceláří“ opravit a prostory lépe přizpůsobit potřebám obce. A tak mě napadá udělat si malou procházku do historie. Se svojí zrovna ne moc dobrou pamětí zkusit popsat jak jsem ji viděl před téměř pěti desetiletími i její postupné proměny až do současnosti. Jenže je to dost problém, protože si vůbec nepamatuji letopočty a současná doba „koronavirová“ návštěvám a pobesedováním s pamětníky zrovna nepřeje. Takže se omlouvám za hodně nepřesný pohled nazpět.. Ale tahle snaha by mohla inspirovat všechny ty, co pamatují víc, k pomoci doplnění, či upřesnění ☺

Po vstupu, hned za dveřmi vlevo, byla původně dvě samostatná WC. Dámy, páni...☺ Každé mělo po dvou kabinkách. Další dveře, dvoukřídle, vedly do velké místnosti. Nevím přesně, k čemu tato místnost byla původně určená. Předpokládám, že zasedačka. Snad. Při jedné „Valné hromadě“ výroční schůzi družstevníků, která se konala ve velké místnosti o patro níž, v ní byla zřízena šatna. Hned vedle se nacházelo poměrně široké schodiště do nižšího patra a chodba se zde lomí vpravo. Dveře po levé straně patřily kanceláři živočišné výroby. Dnes jsou to dveře kanceláře obecního úřadu. Kancelář naproti sloužila jako hlavní stan rostlinné výroby. Byl zde také starý gramofon s mikrofonom místního rozhlasu. Odtud se odbývala družstevní hlášení. Dnes hudební zkušebna. Dveře v čele chodby vedou do další velké místnosti. Dnešní knihovna. No a konečně za posledními dveřmi vpravo je místnost, která tehdy sloužila jako kancelář předsedy družstva.

V přízemí, no jak se to vezme. Při pohledu od hlavního vchodu spíš suterén. Takže, v přízemí místo dřívějšího vnitřního schodiště je dnes garáž hasičské techniky. Je větší o malou místnůstku (kuchyňku), co byla po vybourání příčky začleněna do prostoru. Vlevo od schodiště se dvoukřídlymi dveřmi vcházelo do velké zasedací místnosti, z které se dalo vejít ještě do dalších dvou menších místností. Ty měly sloužit nejspíš jako zázemí při konání větších sešlostí. V části přízemí vpravo od schodů se až na konci i dnes nachází opravené WC. O dveře dřív bývala umývárna se sprchou a vodárna. Dnes technická místnost pro zařízení tepelného čerpadla. Z bývalé ložnice mateřské školky je dnes také garáž a úložna hasičské techniky.

Již počátkem roku 1976 proběhlo sloučení s družstvem JZD Svatoslav se sídlem ve Svatoslavi. Jen pro zajímavost. Předsedou JZD Svatoslav se po sloučení s Beneticemi stal tehdejší předseda JZD Javor pan Jaromír Sláma. Předseda se sice odstěhoval do Svatoslavi a z jeho kanceláře časem vznikl archiv, ale kanceláře živočišné i rostlinné výroby dál plnily svůj účel pro farmu Benetice. Velká místnost – dnešní knihovna – se na nějakou dobu stala poměrně málo využívanou jídelnou, kde si zájemci mohli sníst přivezené jídlo. Párkrát tam také nocovali kombajnéri, co přijeli vypomocť se žněmi. Dámské WC bylo přestavěno na kuchyňku a výdejnu jídel, dovážených ze svatoslavské kuchyně. V létech, někdy kolem r 1985 se řešil problém nových prostor pro pobočku České pošty. Stav budovy staré školy už byl neúnosný. A právě proto, že budova kancelářů nebyla zcela využita, potřebné prostory nabídl vedení družstva. Byly zazděny vnitřní dveře do zasedačky a vybudován samostatný vchod z boku budovy, přístupný po ocelovém schodišti s podestou. Byla také zabrána část pánského WC a přestavěna na sociální zázemí poštovní pobočky. Prakticky celé přízemí bylo přizpůsobeno potřebám mateřské školky. Na pravém boku budovy (z pohledu od vstupu) byl probourán samostatný vchod se šatnou. Velká zasedačka se proměnila na velkou třídu. V dnešní hudební zkušebně byla dětská jídelna. A pro potřeby malých človíčků byla upravena i umývárna a další místnost na ložnici. Takto fungovala školka myslím až do r. 1993, kdy ji provozovatel Obec Benetice zrušila pro nedostatek dětí. Na dlouhá léta prostory osiřely.

Až někdy kolem r. 2000 – soutěžní družstvo hasičů potřebovalo garáž pro svoji Avii – přišel nápad k tomuto účelu využít místo nepotřebného vnitřního schodiště. Schodiště hasiči vybourali, vzniklý prostor byl zastropen a zazděna vrata. To byl první krok k postupné přeměně celého přízemí do dnešní podoby moderní požární zbrojnice. Postupně ubývalo oken a přibývalo vrat. Tak jak hasičům přibývala technika. Nemám bohužel poznamenané, v kterém roce a jakou úpravu hasiči provedli. Největší změny asi nastaly během letošního roku (2020).

Po listopadových událostech v roce 1989 a následných politických změnách ve společnosti nastaly změny i v uspořádání místních samospráv. Místní národní výbory byly zákonem zrušeny a integrované obce, které patřily do konce roku 1989 pod střediskovou obec Svatoslav, se po volbách v r. 1990 odloučily a zvolily si svá obecní zastupitelstva.

Po prvních volbách do obecních zastupitelstev, v listopadu 1990 mělo nové zastupitelstvo obce Benetice, v čele s prvním starostou Antonínem Houzarem a místostarostou Vlastimilem Slámem, nelehký úkol. Oddělit obnovenou obec Benetice

s Věstoňovicemi od zaniklého MNV Svatoslav, zabezpečit chod obce a také zřídit obci zázemí a úřadovnu. První zasedání zvolených členů zastupitelstva a volba starosty se konala v bývalé svačínárně opravárenské dílny farmy Benetice. Po dohodě s vedením JZD probíhala další jednání zastupitelstva již v budově kanceláří JZD, v tehdy nevyužité rohové místnosti, která původně byla kanceláří předsedy JZD Javor a potom archiv. Dnes je v ní opět něco jako archiv. Několik kusů nábytku a pár židlí. Starý psací stůl, z původní kanceláře předsedy MNV Benetice ze staré školy. (Poslední předseda MNV Benetice byl pan František Valík z č.p. 1.) Mixážní pult obecního rozhlasu a akumulační kamna. To bylo první skromné zařízení kanceláře obecního úřadu Benetice. Sem svolával starosta jednání zastupitelstva a tady vznikala první důležitá rozhodnutí o chodu osamostatněné obce.

V roce 1995 přechází JZD Svatoslav do procesu likvidace a budova kanceláří osiří. Funguje v ní už jen pošta a je obnovena dohoda o prozatímním využívání kanceláře obecním úřadem. Někdy kolem roku 2000 rozhodlo zastupitelstvo budovu od JZD Svatoslav v likvidaci odkoupit. Brzy na to byla kancelář obce ze studené rohové místnosti přemístěna do kanceláře bývalé živočišné výroby – Tady byla akumulační kamna ještě funkční 😊 Místnost je situovaná na jihovýchod, do obce. Takže je vidět, když se svítí, úřaduje se 😊 Česká pošta využívala poskytnuté prostory asi 25 roků. V rámci úspor a zetiňhování podniku rušila některé malé pobočky v celé republice a tak 14. února 2011 uzavřela svoji pobočku i v Beneticích. Od ledna 2013 obsadili poštou uvolněné místo milovníci pohybu. Místnost vybavili starším cvičebním zařízením a uvedli tak do života poměrně dost navštěvovanou posilovnu. Opravy a úpravy budovy se dělaly spíš sporadicky. Bylo nutné postavit nové schodiště ke vstupu. Původní kameninové se propadalo a hrozilo zřícením. Naopak, vnitřní schodiště se zrušilo úplně a vznikl prostor pro garáž. K budově byla přivedena kanalizace i vodovod a prostor před hlavním vchodem a chodník ke schodům na poštu zpevněn zámkovou dlažbou. V patře byla vyměněna okna za plastové a v rohové, nejstudenější místnosti severní okno zazděno. Jedno datum si přece jen pamatuju dobře. 20. března 2008 byla po předchozích úpravách znovu otevřena v dřívější družstevní jídelně obecní knihovna. Předtím bývala knihovna ve škole. Později skončily knížky z nedostatku místa v hlubokých skříních a knihovna se tak stala nefunkční.

V loňském roce (2019) rozhodlo zastupitelstvo o opravách v širším měřítku. Ještě ten rok brigádníci budově zvenčí obkopali zdivo a provedli odizolování proti zemní vlhkosti. A letos od jara se pustili i do interiéru. Nejdřív odstranili ocelové schodiště na bývalou poštu a dveře vyměnili za okno. Vchod do místnosti – posilovny, je teď znovu z vstupní haly. Prostory „Poštovní sociálky“ znovu začlenili k WC. To je nyní účelně a vkusně přestavěno a opatřeno novými obklady. V několika místnostech byla vyměněna podlahová krytina a vstupní hala nově vydlážděna. V místech bývalého vnitřního schodiště vznikla vyzdáním příčky úplně nová místnost, v které je nyní masérna. Nová LED svítidla a čerstvá bílá výmalba umocňují pocit nového,

Obecní úřad vstupní hala

moderního, prostorného. Místo původních akumulčních kamen jsou nainstalovány teplovodní radiátory, jimž teplo dodává tepelné čerpadlo. Ještě začátkem listopadu dostala budova zateplení stropů. Prostor pod plechovou střešní krytinou byl zaplněn foukanou vatou. Větší stavební a odborné práce obstarala firma SOFISTAV z Rudíkova. Instalaci topení provedl Jirka Pojer za firmu Rostislava Louckého. Stavebním úpravám musela být přizpůsobena / doplněna i elektroinstalace. Od začátku letošního roku zde starostka Jana Vostalová, místostarosta Radek Novotný, členové zastupitelstva, hasiči a další šikovní a ochotní dobrovolníci odvedli obrovský kus práce. Svou prací ušetřili obci nemalé finanční prostředky a pomohli vytvořit přívětivé i důstojné zázemí pro potřeby obce, hasičů a vlastně všech občanů. Jak mi prozradila paní starostka, původně nebyly v plánu až tak rozsáhlé opravy, ale jak práce postupovaly, o své si říkaly další a další potřeby. Ještě je také nutno zmínit, že je na příští rok v plánu zateplení pláště a nová fasáda. Na některé z investic lze žádat

Z leva bývalí starostové obce Benetice - Antonín Houzar, Jiří Vlach, Karel Houzar Dále pak současná starostka a místostarosta Jana Vostalová a Radek Novotný.

Opravená posilovna

o dotace a z toho důvodu bylo také nutností pořídit novou projektovou dokumentaci budovy, protože ta původní se nedochovala.

V pátek 25. září odpoledne jsme, při příležitosti dne otevřených dveří, měli možnost navštívit budovu obecního úřadu a prohlédnout si její zrekonstruované prostory. Přišli se podívat i všichni předešní starostové a byla tak příležitost popovídat si o tom, co všechno se za uplynulých 30 roků v obci změnilo.

Nějaké fotky jsou k vidění na tomto odkaze

https://benetice.rajce.idnes.cz/Den_otevrenych_dveri/

A něco málo z průběhu oprav

https://benetice.rajce.idnes.cz/Oprava_obecni_budovy/

Závěrem chci popřát celému zastupitelstvu, paní starostce, hodně odhodlání a energie do další práce a taky hodně naší podpory. No a vám všem - nám všem, hlavně zdraví - a spoustu důvodů začínat i končit den s úsměvem. Aby tahle nešťastná doba co nejdřív skončila a vše se vrátilo do normálu. Abychom se víc řídili rozumem a srdcem a méně se nechali ovládat strachem. Mějte krásné svátky a krásný celý další rok.

Jirka Vlach

SDH Benetice

Vážení bratři a sestry hasiči, vážení Beneťáci, chci Vás v krátkosti seznámit s děním ve sboru a s tím, co se v něm v r.2020 událo.

První akcí roku, i když se jedná o datum 25.12. je Štěpánská zábava. Ta se nadmíru povedla až na jeden malý incident v závěru. Při balení aparátu a nástrojů kapely REFLEXY, klávesák pronesl větu: „Ty vole já nemám klávesy.“ A vskutku, boční dveře KD byly vykopnuté a klávesy fuč. Naštěstí asi když dotyčný zloděj ráno vystřízlivěl, uviděl co mu leží vedle postele a zjistil, jaká se rozběhla na internetu pátrací akce, vzal rozum do hrsti (klávesy do hrsti) a vrátil je ke KD. Tam je druhý den kolem poledne kolemjdoucí naši a zavolali nám. My je poté mohli vrátit šťastnému majiteli!

Další velmi povedenou akcí, která po novém roce proběhla, byla oslava 40 let hospody U Rybníčka. Akce se konala v KD, protože naše hospůdka není dost velká, pro takové množství lidí, co se očekávalo. Vše bylo pojato ve stylu obecní zabíjačky a role řezníka se ujal Antonín Houzar ml. se svým týmem. A jak jsme se mohli přesvědčit, kvalitou „vejrobků“, tak se ctí! Patří mu za to dík. Je to trochu fenomén, ta naše hospoda, protože když někomu cizímu vykládám, že se v Beneticích předává už 40 let hospoda týden po týdnu, peníze, zboží a hlavně zodpovědnost, tak nad tím jen nevěřičně kroutí hlavou!

No a po úklidu v KD už jsme se připravovali na ples, který proběhl v sobotu 8. února. Prodávalo se mimo jiné výborné uzené a znamenité víno. K tanci a poslechu hrála osvědčená kapela EVIS a ani za ceny v tombole jsme se nemuseli stydět. Všem co se na ní podíleli patří též velké díky! Ples proběhl v příjemné domácí atmosféře a nic se neztratilo, ani klávesy, ani tlačenka.

Týden po plese vyrazila delegace SDH do Bochovic, kde se uskutečnila výroční schůze okrsku, neboť se Bochováci chtěli pochlubit nově a krásně opravenou hospodou se salónkem, kde právě schůze proběhla. Určitě mají být na co pyšní. Je vidět, že sbor v Bochovicích a starosta obce (původně Benešák) rozhodně nezahálí.

No a tím na delší chvíli skončila doba hromadných akcí! Přišla ta „čínská horečka“ a my se museli vzdát pár tradičních, ale i nových akcí.

Bohužel nemohl proběhnout naučně poznávací zájezd do pivovaru Bernard a muzea motorek na hradě Kámen, který jsme měli domluven na březen.

Neuskutečnila se ani pouťová grilovačka s kapelou VOKKNO a nemohlo proběhnout ani okrskové cvičení, které mělo být na našem hasičském areálu. Dlouho se jednalo i o uskutečnění Žďárské ligy v požárním sportu. Tu jsme měli pořádat v září, spolu s SDH Svatoslav u nich na areálu, i ta byla nakonec zrušena kvůli vládním nařízením.

Vypadá to, že jsme celé jaro, léto nic nedělali, ale není to pravda, a na naší hasičárně a obecním úřadě je to vidět. Asi bych nedal dohromady všechny, co se za těch prvních „covidových“ prázdnin vystřídali na brigádách. Udělal se velký kus práce a Sbor i Obecní úřad dostaly opravdu reprezentativní prostory, zatím jen zevnitř, ale hned na jaře by to mělo být i zvenku.

Přes prázdniny se nám trochu rozvolnilo, asi až moc, a my mohli alespoň dětem uspořádat ukončení prázdnin. Na návsi byl skákací hrad, různé hry a večer zakončila kapela VOKKNO.

A pak zase nastala doba temna. Návrat dětí do škol bohužel znamenal návrat k počítačům. Tato doba nám zatím nedovolila další činnost, bohužel zatím neproběhla ani valná hromada sboru a ani se Štěpánskou zábavou nepočítáme. Uvidíme jak bude v lednu a únoru, ples zatím platí a to 6.února a kapela EVIS by měla vystoupit v původní sestavě Sedlák/Vidlák s novou zpěvačkou. Tak doufám, že si ji všichni budeme moci poslechnout.

Chtěl bych Vám popřát do roku 2021 pevné zdraví, hodně štěstí a ocelové nervy!

Starosta SDH

Vlastimil Vostal

Důležité kontakty:

Nohejbalový turnaj v roce 2020

Výročního 20. ročníku se zúčastnilo 12 hráčů. Počet i složení se víceméně ustálilo, což není úplně dobře. Byli bychom rádi za rozrůstání hráčské základny zejména z řad mladších ročníků. Ale rádi samozřejmě přivítáme všechny zájemce jít se aspoň jednou za rok proběhnout a pomlet. Během dne a hlavně poté u piva si vždycky slibujeme, že to nebude pouze jednou za rok a že v hraní budeme pokračovat. Výsledek neodpovídá odhodlání ☹.

I díky krásným a hodnotným cenám, za přispění Obcí Benetic, Horních Vilémovic, občerstvení paní Koukalové se jedná o příjemné, ale i dramatické sportovní odpoledne.

Ač byli v základním kole druhým finalistou poraženi, ve finále zvítězili kluci ve složení Ladislav Mikuláš, Milan Cejpek a Radek Novotný z Třebíče. Porazili tým Petra Vaňka, Petra Mikuláše a Radka Novotného.

Následující pořadí – 3. místo Michal Valík, Honza Vostal, Zdeněk Doležal z Hodova, 4. místo Libor Novotný, Aleš Novotný, Zdeněk Krejčí. V historii poprvé vyhlášenou cenu za nejlepšího hráče obdržel Honza Vostal.

»RN«

Účastníci nohejbalového turnaje

Vánoční zamyšlení 2020

V těchto dnech končí liturgický rok a dobou adventní začíná nový –
- přípravou na vánoce. Bohužel žijeme v nejisté době, obklopuje nás virus Covid 19,
a z toho plynoucí omezení, obavy a strach z nakažení, či smrti.

Také liturgické texty se dotýkají tajemného konce lidského života. V mysli se
nám vynořují otázky: Co se stane až zemřeme? Co je pro mě ta chvíle smrti?
Je to úplný konec mého bytí? Svatý Pavel říká, že smrt jsou jen dveře do nového
způsobu existence. Celé židovství i křesťanství je vlastně přípravou na smrt.
Ve smrti není nic děsivého, protože je přechodem do nového způsobu života.
Kéž čas, který mám od Boha, umím správně využít.

Mnozí lidé smrt z mysli vytěšňují, jakoby neexistovala. Chtějí zemřít rychle, bez
přípravy, jakoby uprostřed nějaké hry. Křesťané se však tohoto děsí a modlí se:
„Od nenadálé smrti, vysvobod' nás Bože.“ Také v modlitbě „Zdravas Maria“ prosíme:
„Pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší – Amen.“ Připravujeme se tak na tuto
chvilu, která nás čeká.

Evangelium mluví o smrti s určitou radostí. Ježíš Kristus líčí lidskou smrt jako
poznání na svatbu. Vždyť se jedná především o setkání s tím, který nás má rád
a připravuje těm, kteří tuto lásku opětují, místo ve svém království.

Jak je to se mnou? Jaký je můj život? Je duchovně plodný? Na konci života
budu stát před Bohem sám za sebe a budu se odpovídat za svůj život.
Bůh nás stvořil z lásky a bude se nás ptát především na lásku.
Kéž je můj život naplněn světlem lásky.

P. Milan Těžký - farář

Benetandy 2020 aneb nějak to dopadne

Sezóna 2020 byla pro všechny soutěžní týmy v podstatě vymodlená. Od počátku
března to na nějaké závodění nevypadalo. Naštěstí to přece jen začalo. Od začátku
května jsme se snažily natrénovat to, co jsme po dobu nouzového stavu zanedbaly.
Do týmu přibyla nová posila, a to proudařka Kristýnka Jágriková z Velkého Meziříčí.

Zleva: Kristýna Jágriková, Erika Antošková, Kristýna Cejpková, Adéla Doležalová, Petra Cejpková, Viktorie Vidláková a Markéta Pokorná.

Žďárská liga se v roce 2020 neuskutečnila. Tento rok měly Benetice jedno kolo této série závodů pořádat. Moc nás to mrzelo, ale naštěstí pro nás se konala aspoň naše vytoužená Emas Extraliga ČR v požárním útoku. Odhodlání a touha byla opravdu velká. Zalíbily se nám úspěchy z minulého roku. Kdo měl však tušit, že rok 2020 pro nás bude kritický. K letošní sezóně by se dalo ve zkratce říct: „**Štěstí nám nepřálo!**“.

Hned první víkend jsme se moc nepředvedly. No co, nováčky na extralize. Nervozita pracovala. První kolo extraligu nedělá...ale ono bylo hůř a hůř. Útoky byly většinou skvěle rozběhnuty, ale občas jsme končily už na základně. Pořád jsme čekaly zlom. Přece nás nemůže celou sezónu provázet smůla! Začaly jsme hledat chyby. Tohle a támhle to. Posunout to sem, hodit to tam. Vymýšlely jsme věci možné i nemožné, ale stále nic. Nálada byla na bodu mrazu. Neshody byly stále častější a o pohodě v týmu se nedalo mluvit. Byly jsme zoufalé. Pro lepší přehlednost si můžeme jednotlivé závody Extraligy přiblížit:

PRVNÍ VÍKEND: V **Plumlově** levou proudačku potrápil terč a náš útok končí časem 20,05 (PP 17,47). V **Radíkově** nám „céčkový“ spoj přes zub rapidně snížil tlak na levém proudu a pro nás to znamenalo první nedokončený požární útok (PP 17,62).

DRUHÝ VÍKEND (Letohrady): Na **Orlici** nevydržel béckový spoj, a to znamenalo další nedokončený útok. Na **Kunčici** se nám konečně trochu zadařilo a náš požární útok

jsme zvládly v čase 17,45 (LP 17,34). To pro nás znamenalo 1 bod v celkovém hodnocení Extraligy.

TŘETÍ VÍKEND: Konal se jen nedělní závod v **Olšovci**, kam jsme jely bez obou proudařek. Levá si natáhla sval ve stehně a pravá ležela v horečkách. Hodní lidé ale existují, takže nás dvě slečny zachránily. Útok jsme dokončily v čase 18,37 (PP 17,25).

ČTVRTÝ VÍKEND (na Vysočině): V **Petrovicích** jsme šly na velkou jistotu a časomíra se zastavila na čase 18,33 (LP 18,06). V nedalekém **Čechtíně** se nepodařilo zapojit rozdělovač a pro nás to byl další nedokončený útok.

PÁTÝ VÍKEND: V **Pšánkách** pravé proudaře vypadla hadice z ruky, zasedla tak tak a sestřelila terč v čase 18,77 (LP **16,70**). Druhý den v **Myštěvsi** nebyla pravá proudařka ve své kůži a tentokrát jí vypadla i proudnice, a to neznamenalo nic jiného jak další nedokončený útok.

ŠESTÝ VÍKEND: Poslední závod ve Zderazi. Zdeptané z celé sezóny končíme už na základně. Tentokrát nebyl zapojen rozdělovač, a i na posledním závodu si zapisujeme nedokončený útok.

Extraliga pro nás znamenal bilanci pěti nedokončených útoků a ty útoky, které jsme dokončily, ty nestojí snad ani za zmínku. Snad jen ten **1 bod**, který jsme dokázaly vybojovat.

Po ukončení Extraligy jsme se rozhodly, že zkusíme ještě jeden závodní víkend.

Třebíčská liga v Petrovicích. Nic jsme neočekávaly. O nic nám nešlo. Nějak to přeci dopadne. Do soutěžního dotazníku družstva jsme napsaly, že se na nás štěstí (s prominutím) vybodlo. A víte co? Ten den nám štěstí začalo přát. Konečně se nám to povedlo! S časem 17,62 (PP 16,31) jsme si z Petrovic odvezly **3. místo** a hlavně naději!

Na nočních závodech v Krasonicích jsme šly na start se stejnou myšlenkou – nějak to dopadne. Dopadlo to! S časem 17,54 (PP 17,48) jsme vybojovaly opět **3. místo**. Naše jiskra se opět zažehla a my se ten večer dohodly ještě na nedělní účasti na **pohárové soutěži v Lipníku**. Dnes můžeme s klidem říct, jak velké bylo štěstí, že jsme tam jely! Podařilo se nám zvítězit. A kdyby jen to! My jsme si konečně daly náš první šestnáctkový čas! 16,79 (LP dokonce 16,18!!!). Přesně tohle jsme potřebovaly. Za jeden víkend jsme do Benetic dovezly 3 poháry a jeden pohár putovní.

Radost z vítězství a prvního šestnáctkového času v Lipníku.

Další víkend končila Třebíčská ligav **Kněžicích**. Byly jsme tak nažhavené, že jsme si tento závod nemohly nechat ujít! Opět jsme šly na start s tím, že o nic nejde, nějak to dopadne. Čas 17,08 (PP neuvěřitelně za 15,99) pro nás znamenal **2. místo**. Jednalo se tak o sladkou tečku na konci smolné sezóny.

Poslední závod Třebíčské okresní ligy a zároveň poslední závod sezóny 2020 v Kněžicích.

Mnoho lidí se nás ptalo, co jsme celou sezónu dělaly. Ptali se nás, proč to nešlo už od začátku jako na konci? Tohle zná každý tým. Každý si musí zažít ten rok, kdy to za nic na světě nejde. Tým si sáhne na úplné dno, ale pak se od něj odstrčí a běží dál!

Konec sezóny nás opět nakopl. Doufáme, že jsme Vás tolik nezklamaly a tím závěrem sezóny jsme si vyžehlily ty neúspěchy. Děkujeme moc za podporu, kterou nám obec i SDH Benetice po celý rok poskytovaly. Doufáme, že si nás necháte! Už teď se nemůžeme dočkat sezóny 2021. Snad se konečně dočkáme naší oblíbené Žďárské ligy a vytouženého kola, které budou Benetice pořádát! A zase se vydáme na extraligu! Ona ta atmosféra je tam prostě nepopsatelně úžasná. Nebudeme slibovat, že to bude lepší jak v roce 2020. Prostě to nějak dopadne!

Úplně nakonec děkujeme našemu nejvíc nejlepšímu trenérovi! Děkujeme, že tu pro nás pořád je, a hlavně že nad námi ještě nezlomil hůl! Má náš nehynoucí obdiv a dobře ví, jak ho máme rády a nesmírně si ho vážíme! Bez něj by to nešlo!

Vaše Benetandy

Kronika obce XV

Rok 1945

Rok 1945 jest důležitým mezníkem v dějinách lidstva, neboť v tomto roce se skončila druhá světová válka. Lidstvo již téměř vyčerpáno čekalo na onu chvíli, kdy bude moci zas svobodně žít. Že tato dějinná chvíle přiblížila, byla patrná z toho, že na všech frontách Němci ustupovali a spojenecké armády se blížily k Berlínu.

Když pak bylo oznámeno říšským rozhlasem, že Hitler padl na bojišti v Berlíně, kapituloval velkoadmirál Dönitz dne 7. května 1945. Tím byl osud německé říše zpečetěn.

I zdejší vesnice se dostala do válečného víru. Rusové zahájili generální ofenzívu na Moravu, a tak němečtí vojáci museli ustupovati na Českomoravskou vysočinu. Dostali jsme zde silnou německou posádku, která byla částí 6. německé motorizované pancířové divize, která bojovala u Rosic.

Den po kapitulaci vydal německý generál rozkaz, aby se téměř vše spálilo. Bylo vyhlédnuto místo v úžlabině u Vostalového rybníka, kde téměř celé odpoledne v úterý dne 8. května 1945 byly páleny tanky, auta nákladní, osobní, motocykly a jiné věci. Plamen vyšlehoval vysoko, neboť vše bylo polito benzínem a do toho chaosu se mísily rány z nábojů, které tam byly vrženy. Zvláště výbuchy granátů a min způsobily silné otřesy v Beneticích.

Když Němci dokonali dílo zkázy, odejeli v úterý asi v ½ 9 hod v několika jen nákladních autech.

Ráno pak ve středu o ½5 hodině projížděli Beneticemi Rusové – nejdříve na tancích, autech a pak Kozáci. Byly to nepřehledné řady Ruských bojovníků, kteří táhli od Třebíče směrem na Svatoslav. Lidi jim mávali na pozdrav a celá ves se ověřila národními prapory.

Ihned byl utvořen místní Národní výbor, který převzal do svých rukou vedení v obci.

Pražský rozhlas nám oznámil, že přijede vláda Československé republiky do Prahy. Stalo se tak dne 10. května 1945, kdy Praha uvítala srdečně vládu na pražském hradě.

Praha zažila nejradostnější chvíle, kdy pan prezident Dr. Eduard Beneš přijel na pražský hrad. Středa – 16. květen – zůstane pro všechny Čechoslováky památným dnem, neboť se vrátil ten, jenž řídil osud Československé republiky za hranicemi po dobu světové války.

Také chmurná událost se přihodila u nás v tom víru dění. Když byly odstraňovány náboje a pancéřové pěsti, kterých bylo kolem vsi mnoho pohozeno, vybuchla jedna nečekaně a zasáhla Bohumila Vostala, cestáře z Benetic. Byl převezen do nemocnice v Třebíči, kde zjistili průstřel plic a plný zásah na noze.

Též se započalo s obsazováním pohraničí. Byla uveřejněna částečná mobilizace a to roč. nar. v roce 1913 – 1917. Ze zdejší obce nastoupil voj. Službu Vostal Jaroslav.

19. srpna 1945 se pořádala dožínková slavnost v Třebíči, které se zúčastnil ministr národní obrany generál Ludvík Svoboda. Slavnost se odbývala na zámeckém nádvoří za hojně účasti obecnstva.

JSDH obce Benetice

Krásný vánoční čas, rád bych Vás těmito řádky informoval o činnosti Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Benetice v roce 2020. Letošní rok byl jiný pro nás všechny a různá omezení a zákazy se dotkly i hasičského života. V březnu jsem se svým zástupcem Michalem Vaňkem zúčastnil velitelského setkání na stanici v Třebíči. Bohužel toto byla poslední odborná příprava pořádána HZS s osobní účastí dobrovolných hasičů. V plánu bylo také poslat další 4 členy jednotky ke školení na stanici do Žďáru, aby tak mohli využívat dýchací techniku, kterou disponujeme. I toto školení bylo zrušeno. Omezení se projevila i v naší preventivně výchovné činnosti, kdy jsme v letošním roce neprovedli žádnou prezentaci či školení na dětských dnech či ve školách.

Jak už jste si zvykli, zpravidla každou první středu v měsíci probíhá zkouška sirén, i když opět v letošním roce jich byla převážná část zrušena. Jen připomínám zkouška sirény - **nekolísavý** tón v délce **140s**. V pondělí 6. dubna jste měli možnost slyšet další tón sirény, kdy byl vyhlášen požární poplach - **25 sekund trvalý tón, 10 sekund přerušení a 25 sekund trvalý tón**. Po 6 minutách od vyhlášení poplachu vyjela naše jednotka s cisternou a dopravním automobilem k požáru lesa u Kamenice. Tento den byl pro hasiče v kraji Vysočina opravdu náročný... Lidé vyrazili o víkendu pracovat do lesů a pálit, v pondělí však kvůli silnému větru došlo k rozfoukání nedohášených ohnišť. Jenom v tento den bylo v Kraji Vysočina 120 požárů. Jak Vám všem musí být jasné, takovýto počet požárů není možnost i se zpohotovením zbývajících směn profesionálních hasičů a nasazení dobrovolných hasičů zvládnout. Hasili se tak požáry ohrožující zdraví a majetek, nebo se jen oheň přehradil a nechal se les dohořet. Děkuji všem zasahujícím hasičům. A na Vás bych chtěl apelovat, je potřeba se před pálením dívat i na předpověď na další dny. A nevěřte, že když před tím den zapršelo, v lese pořád může být sucho. Dále je vhodné také pálení nahlásit na HZS, nejlépe přes webový formulář, odkaz na něj máme i na stránkách obce - benetice.net.

Dvakrát jsme také zažili brzké probuzení, kdy je poplach vyhlašován automatickým hovorem na mobilní telefony členů jednotky. Jednalo se o likvidaci spadených stromů na komunikaci. Po domluvě s operačním střediskem jsme vyjžděli s dopravním automobilem, kvůli jednodušší obsluze. Jinak poplach jednotce je vyhlašován na prvovýjezdový vůz, a tou je cisternová automobilová cisterna. Cisternu bereme na tento typ zásahu, při opravdu špatné povětrnostní situaci, kdy hrozí další pády, a my máme možnost v případě potřeby se schovat pod její podvozek. Z dalších výjezdů již

šlo také převážně o technické pomoci jako pročištění kanalizace, oplach vozovky, přečerpávání vody.

Požár lesa u Kamenice

Letošní tábor pro děti jsme se rozhodli zrušit a nahradit ho prodlouženým víkendem v srpnu, abychom splňovali všechny hygienické požadavky dané současnou situací. A tak jsme se setkali v Nadějově s 38 dětmi z blízkého okolí. I když jsme neměli tolik společných dnů, opět jsme si to všichni užili a ve zdraví se vrátili. Pro příští rok už máme vybrán termín a místo, takže pokud se nic nepokazí sejdem se 10.7.2021-17.7.2021 ve Starči.

Koncem listopadu proběhlo školení členů jednotky, bylo rozděleno na dva termíny. Zúčastnila se ho většina členů jednotky, chtěl bych apelovat na zbytek! Bude naplánován ještě jeden termín, tak aby jste si zopakovali základy a dozvěděli se něco nového. Na jaře by pak byly vyhlášeny termíny praktického školení, které už by probíhalo venku ve výstroji a s technikou.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům jednotky za ochotu pomáhat a dát svůj čas, Obci Benetice a Kraji Vysočina za podporu a Vám všem popřát krásné s hlavně klidné vánoční svátky a šťastný nový rok.

Jan Vostal, velitel JSDH Benetice

Záchranná rota Jihlava jako nedílná součást Záchranného útvaru HZS ČR

Zdá se to jako velmi krátká doba, přesto však uplynulo již 5 let, kdy do organizační struktury Záchranného útvaru, v té době k rotám dislokovaným pouze v městech Hlučín a Zbiroh, byla včleněna i Záchranná rota Jihlava. Byť se pokrytí České republiky těžkou technikou v té době zdálo být dostačující, dojezdová vzdálenost z Hlučína či Zbirohu do některých oblastí zůstávala nadále značná.

Jednotky Záchranného útvaru jsou přímo předurčeny pro řešení mimořádných událostí velkého rozsahu, živelných pohrom, přírodních kalamit, rozsáhlých požárů a technických zásahů s nutností využití speciální techniky, již Záchranný útvar disponuje. V případě vzniklých mimořádných událostí bylo zapotřebí nasazovat techniku takřka okamžitě, aby škody na životech a zdraví osob, stejně jako životním prostředí, zvířatech a majetku, byly minimalizovány. Z této příčiny se jevilo jako žádoucí rozšířit plošné pokrytí České republiky těžkou a speciální technikou, s níž Záchranný útvar disponuje, tak, aby mohla být využívána na celém území České republiky v co nejkratším možném dojezdovém čase.

Areál a technika ZÚ HZS ČR v Jihlavě

Zkušenosti, které v té době panovaly s fungováním Záchranných rot v Hlučíně a Zbirohu byly veskrze pozitivní, a tak bylo přistoupeno k volbě totožného řešení a vytvoření další rot Záchranného útvaru, tentokrát v Jihlavě, městě, které bylo strategicky zvoleno jako místo uprostřed České republiky, které stojí v bezprostřední blízkosti dálnice D1. Záchranné rotě Jihlava zde byly vyčleněny prostory v areálu Hasičského záchranného sboru ČR, který byl vybudován v rámci projektu „Připravenost Hasičského záchranného sboru České republiky k řešení povodní“ spolufinancovaného ze strukturálních fondů Evropské unie, jmenovitě z Integrovaného operačního programu. Záchranná rota Jihlava takto získala nejen

prostory pro služebny příslušníků a administrativní zázemí, ale také prostory pro garážování a údržbu techniky. Díky výše zmíněnému projektu však získala Záchranná rota Jihlava také velké množství speciální techniky, kterou dodnes disponuje a průběžně obměňuje.

Do organizační struktury Záchranného útvaru byla Záchranná rota Jihlava včleněna ke dni 1. 10. 2015 a od tohoto data bylo postupně obsazováno 43 služebních a 1 pracovní pozice. Oficiální zahájení činnosti této jednotky bylo stanoveno ke dni 1. 1. 2016 a ještě v tomto roce se podařilo doplnit početní stavy a vycvičit nové příslušníky tak, aby se Záchranná rota Jihlava, disponující speciální technikou pořízenou z výše zmiňovaného projektu a déle převedenou technikou od ostatních záchranných rot Záchranného útvaru, stala akceschopnou.

Likvidace následků výbuchu v činžovním domě

Záchranná rota Jihlava se zdá poměrně mladou organizační složkou Záchranného útvaru, přesto se již 5 let efektivně podílí na zásahové a ostatní činnosti Záchranného útvaru, a to především v oblastech zemních prací a přeprav materiálu a techniky. Za dobu jejího fungování došlo k postupnému doplňování vozového parku o další moderní techniku. Od počátku tohoto roku je právě u jihlavské roty používána CV 40 - největší hasičská cisterna v České republice, kterou brzy doplní i cisternová zodolněná stříkačka CZS 40s neoficiálním názvem Titan. Zvyšování počtů techniky si vyžádalo také stavbu nových garáží, a tak se areál na Kosovské ulici v průběhu roku

2019 rozrostl o další budovy. Příslušníci záchranné roty z Jihlavy nepomáhají pouze na Vysočině, ale s technikou pravidelně vyráží také do dalších krajů ČR. V případě plnění mimořádných úkolů není neobvyklé, že za svými zásahy vycestují i do zahraničí. Zásahy, které bezesporu stojí za zmínku jsou například výbuch muničního skladu ve Vrběticích, vytažení spadlé lávky v Praze Tróji či přeprava humanitárního materiálu v rámci první a druhé vlny pandemie koronaviru Covid-19. V současnosti stojí v čele Záchranné roty Jihlava společně se svým zástupcem npor. Bc. Pavlem Gattnarem pan mjr. Bc. René Skácel DiS., který společně s ostatními veliteli Záchranného útvaru HZS ČR v součinnosti zajišťuje, že síly a prostředky jsou rychle dostupné ve značné části České republiky.

por. Mgr. Jana URBANCOVÁ,
Záchranný útvar HZS ČR

Knihovnické okénko

Vážení a milí spoluobčané,

opět po roce Vás vítáme v knihovnickém okénku!

Obecní knihovnu můžete navštívit v budově obecního úřadu vždy v sudý čtvrtek v čase od 18:30 do 19:30.

I nadále v knihovně funguje výměnný fond, kde si lze vybrat z množství zajímavých titulů.

Na své si u nás přijdou i malí čtenáři. Na výběr je čtení pro nejmenší, ale i dívčí romány, napínavé příběhy a detektivky pro čtenářsky zdatné starší děti.

Všichni jste srdečně vítáni!

Krásné prožití svátků vánočních a mnoho zdraví v roce 2021 přeji

Lucie a Olga

Věstoňovický běh okolo Javora

V září jsme se již po páté sešli na věstoňovické návsi k přespolnímu běhu. Počasí nám přálo. Teplé a slunečné počasí přilákalo nejen soutěžící, ale také diváky. Naštěstí, pro Všechny, v této době platila mírnější protiepidemická opatření. Všichni, co se ve Věstoňovicích tento den potkali, měli radost, že se vidí a mohou si užít společně strávený čas.

Účastníci běhu

V letošním roce se závodu zúčastnilo 25 závodníků všech věkových kategorií. K velké radosti pořadajících, se počet běžců opět zvýšil, letos o 2 startující. Pořadí letos zamíchali mladí. Nejrychlejším účastníkem byl Jakub Vostal s úžasným časem 15,33min. Na krásném druhém místě doběhl Honza Voda s časem 15,57min. Třetí příčka patřila Fandovi s časem 16,01min.

Pro mladší závodníky byla připravena kratší trať kolem Věstoňovic. Zde nám účastníků taky přibýlo, závodilo 15 nadšených dětí. Tři nejmenší děti si soutěžně oběhly rybník na návsi. Do cíle doběhli všichni zúčastnění v pořádku, s krásným pocitem, že zabojovali a pokusili se pokořit co nejlepší čas. Velkou radost nám udělali senioři, kteří celou trať prošli a tím se zapsali mezi účastníky.

Během celého odpoledne vládla soutěžní, ale velmi pohodová nálada, pokračující do večerních hodin. Nechybělo tradiční hodnocení s vyhlášením výsledků a předáním perníkových medailí všem účastníkům. Navečer se „kluci“ vyhecovali k další disciplíně

a to sprintu kolem rybníka na návsi. Atmosféra byla přátelská a hodně veselá, taky díky perfektní přípravě organizátorů. Doufám, že ti, kdo váhají, běžci i neběžci, rozšíří příští rok řady závodníků a samozřejmě i přihlížejících fanoušků, každého rádi přivítáme! ☺

Všem přeji šťastné a pohodové Vánoční svátky prožité ve zdraví se svými nejbližšími. Rok 2021, ať je alespoň trošku klidnější než ten letošní. V novém roce mnoho zdraví a snad i víc přátelských, ale hlavně osobních setkání!!!

Eva
Mikulášová

Vzhůru dolů

Zdravím všechny co se mnou našly zájem o dění pod vodní hladinou.

Ačkoliv jsem tomu potápění letos moc nedal, chtěl bych se s Vámi podělit o moji starší zkušenost a to Expedici na Azorské ostrovy. Sice je to už pět let, ale zanechala ve mně úžasné vzpomínky a neuvěřitelné zážitky. O Azorech jsem dlouho snil a jel jsem tam s velkým očekáváním.

Ted' trochu zeměpisu. Azorské ostrovy leží v Atlantském oceánu asi dvě hodiny letu z Lisabonu směrem zhruba na západ. Těmto ostrovům se také přezdívá evropský Nový Zéland. Na ostrovech často prší a rozprostírají se zde krásné vavřínové lesy porostlé povijnicemi, takže všude všechno kvete. Azory patří Portugalsku takže neopustíme území EU, je zde příjemné klima a teplota vody dosahuje prý až 26°C. My jsme měli 20°C a to ještě jen na hladině, dole bylo tak 15°-17°. Ale abych nepředbíhal.

Sopka Montanha do Pico

Bylo to začátkem září. Vyrazili jsme z Prahy do Lisabonu a tam po přiletu a asi 6 hodinách čekání nám sdělili, že se pro velký vítr nedá na Azorských ostrovech přistát. Tak nás odvezli do hotelu, kde jsme čekali do druhého dne. Hotel byl sice pěkný, ale co naplat, jeden den z pobytu na Azorech byl pryč. Následující den se počasí umoudřilo a my mohli vyrazit směr Pico, což je jeden z Azorských ostrovů, známý především díky své sopce Montanha do Pico, s výškou téměř 2500 m.n.m je nejvyšší horou Portugalska. Po přiletu a ubytování jsme nakoupili nějaké zásoby a mohli začít naplno obdivovat krásy tohoto ostrova a místní kuchyně. Nám však šlo hlavně o potápění a setkání s obyvateli místních vod! Ve vodách kolem ostrovů je velká hloubka. Je to opravdu zvláštní pocit, když se potápíte třeba ve 30 metrech a pod vámi je dalších 1000-1500 m. Právě proto ve vodách u Azor žije, nebo kolem nich migruje až 80% všech druhů velryb, delfínů a několik druhů žraloků! Nejznámějším obyvatelem ostrovů je vorvaň, který společně s kulohlavci žije ve zdejších vodách celoročně. Musím říct, že potápění v oceánu je trochu jiné než v moři. Myslel jsem, že v tom nebude rozdíl, ale ta síla vln a proudů budí opravdu respekt.

Pro první ponor jsme si vybrali malý, kdysi velrybářský přístav. Bylo to velmi příjemné první setkání s obyvateli místního podvodního světa. Poprvé jsem plaval v takovém hejnu ryb, že máte pocit, jako kdybyste je rozhrnovali rukama. Potkali jsme i krásného asi metr velkého rejnoka.

Potápění jsme střídali s výlety na souši i na moři. Po celém ostrově je síť pozorovatelů velryb, kteří kdysi naváděli velrybářské lodě, dnes navádí turisty. Musím říct, že všechno na ostrově bylo dobrodružstvím. Takže i výlet rychlými čluny na pozorování velryb byl velkým zážitkem. Prohlášením pozorovatele, že asi 200 m od nás je vorvaň se člun rozjede na 60-70 km/hod, což na 2m vysokých vlnách je celkem síla a většina z nás měla nejen na nohách modřiny od sedaček. Ale stálo to zato! Viděli jsme ho! Vorvaň se 8-9 min rozdýchává na hladině a pak se ladně zanořuje na 45 min. Vidíte jen onu známou ocasní ploutev jak mizí v oceánu. Potápí se až do hloubek 1500 m. Kam se na ně hrabem!

Dalším naším výletem byly dva ponory na první sopce Azor, jejíž vrchol se ale nachází 30m pod hladinou. Naráží do ní Golfský proud. Ten vynáší z hlubin spoustu planktonu, který přitahuje obrovské množství života a zde hlavně největší atrakci „manty atlantské“. Bohužel tato lokalita Princess Alice leží 1000 námořních mil na západ, a tak vyrážíme už ve 4 hod ráno. Celou cestu se počasí zhoršuje, když dorazíme na naší asi osmimetrové lodi na místo, jsou již více jak dvoumetrové vlny. Atlantik nám to dává celkem „sežrat“. Na Briefingu debatujeme jestli má ponor

v těchto podmínkách vůbec smysl. Několik potápěčů kvůli nevolnosti z cesty není schopno jít do vody. Ale nakonec nás zbylých pět (z původních 8) vyráží do vody. Bereme si lana a cvakáme se na karabiny jako horolezci. Do vody se pro jistotu spustí asi 20m tzv. proudového lana pro případ, že by naše úvazky selhaly. Za tuto námahu a riziko uprostřed Atlantiku jsme ale náležitě odměněni. Hned po vstupu do vody mi

Manta atlantská

kolega signalizuje „žralok“, ale žralok to nebyl, byl to tuňák, opravdu obr. Pak ale přišlo to úžasné představení když připlavaly manty. Ze začátku nás okukovaly z dálky, ale pak připlavaly jak se říká na dotek. Asi 11-12 mant atlantských. Tato manta je menší než manta velká, která dosahuje rozpětí až 6m, tyto mají tak 2m, ale nad jejich představením a zvědavostí se tají dech! Po výstupu rychle za pomoci 2 členů posádky měníme lahve a zpátky dolů. Chvillemi si připadáme jako prádlo na šňůře, ale ten zážitek snad nejde slovy popsat. Horší je, že nás ještě čeká cesta zpátky a počasí se nelepší! Kapitán nám sděluje, že se blíží bouřka a tak rychle vyrážíme. Stále větší a větší vlny, které teď jdou až přes loď. Stěrače stírají i když neprší. Jeden ze členů osazenstva si odchází odpočinout do podpalubí. Asi za pět minut se vrací, v brýlích mu chybí jedno sklo a slova, že už ví jak se cítí kočka v pračce si budu pamatovat do smrti. Když večer dorazíme do přístavu a stoupneme na pevnou zem, všichni si oddychneme se slovy: „Díky bohu!“

Následujícího dne se nikomu na loď nechce, tak jen přejedeme trajektem na nedaleký ostrov Faial, kde navštívíme známou místní hospůdku kde se zastavovali mořeplavci na cestě do Ameriky. Je to kouzelné místo kde je cítit vůně dále!

Po návratu opečeme ryby z místního trhu a ochutnáme vyhlášené lávové víno. Lávové protože mezi vinicemi jsou postaveny zídky z lávových kamenů, proti větru. A réva roste na lávové půdě.

Další den máme naplánovaný takzvaný Shark dive, což je ponor se žraloky. Co to znamená: asi dva dny před ponorem se koupí tuňák, který se nechá v teple pěkně zavonět. Pak se rozseká a dá do železného koše, který bude zavěšen pod lodí. Jsme proškoleni, že nesmíme na sobě mít nic výrazného, takže kdo má např. žluté ploutve, nebo barevný neopren, tak si musí půjčit jiný. Dále člověk nesmí zůstat na hladině moc dlouho, ale co nejdříve se zanořit. Vyjíždíme na moře a asi po hodině začneme jezdit v kruhu a do vody se leje tzv. žraločí polévka s malými kousky masa z tuňáka. Pak uprostřed kruhu zaparkujeme, spustí se koš s masem a čekáme. Asi po pěti minutách je vidět první žralok a než se dostojíme tak i druhý, je to žralok modrý. Ti mívají 2-2,5m. Než naskáčíme do vody a zanoříme se, tak jeden odplaval. Byli jsme trochu zklamaní, ale to je příroda. A vidět žraloka v přírodě, byť jen na chvíli, je přece lepší než v nějakém akváriu.

Další den jsme navštívili muzeum velrybářství. Jsou to vlastně obrovská jatka a zaplaťpánbůh, že už nefungují! Ale člověk by měl znát minulost ať už byla jakákoliv.

Poslední den vyklízíme apartmán, nutno dodat, že po nás se do něj nastěhoval štáb BBC, který zde natáčel život vorvaňů.

Na zpáteční cestě přelétáme nejprve na 3.azorský ostrov Tercieru, kde jsme měli čas si projít město a podívat se k velké soše nad ním. Myslím, že to byla socha svaté Markéty, která vypadá podobně jako Ježíš v Riu. Večer nasedáme na letadlo a s přestupem v Lisabonu jsme nad ránem doma.

Azorské ostrovy jsou překrásným kouskem země.

A já doufám, že zase někdy!

Vzhůru dolů

Vlasta Vostal

Vážení spoluobčané,

opět nadešel čas, abychom zhodnotili výsledky hospodaření v obecních lesích.

Po těžební stránce toho v lesích mnoho neproběhlo. V prvním kvartálu jsme dotěžovali především zbytky smrkových a borových souší. V listopadu a prosinci se opět vracíme do těžby, a to především zbývajícími souší v extra nepřístupném terénu. V hlubokých zmolách a příkrých stráních se náročnost projevuje především v ceně prací. Veškeré dříví se musí lanovat k linkám, a pak přibližovat na odvozní místo. I cena odbytného dříví je velice nízká, mnohdy se rovná nákladům za práci, či jde i pod hranici. Dřeva byl letos velký přebytek na trhu vinou pokračujícího kůrovce na sever a západ Vysočiny. Čerstvé dříví silně pozastavilo odbyt smrkových popraskaných sortimentů. Z kraje zmizely i těžební kapacity, které šly za lepším. Dřevorubci těžko konkurovali mašinám a často přešli na jinou práci. Špatně se hledali těžaři pro zbytkové náročné práce. Proto zde chci vyzdvihnout pomoc Hasičského záchranného sboru - Záchranný útvar Hlučín - rota Jihlava, který nám v rámci výcviku práce s JMP velice pomohl při zpracování toho nejhoršího dříví, a to zcela nezištně. Bohužel vynikající spolupráci přerušil až Covid, kdy musel útvar plnit daleko naléhavější úkoly.

Další činnost v lese je nyní obnova porostů na holinách. I zde se potýkáme s nedostatkem pracovních sil. Práce započaly přípravou ploch drcením klestu, následně zalesněním, postřikem proti okusu, oplocením, postřikem proti bušení, ožnutím a ukončeny byly podzimním zalesněním a nátěrem neoplocených kultur. Veškeré práce jsem shrnul do několika řádků, ale tak jednoduché to nebylo. Od shánění sazenic, dovoz, založení, nákup chemických prostředků a hlavně zabezpečení dostatečných pracovních sil. Přesto se cosi podařilo a část holin se změnila na kultury. Obnovená plocha je 7,84 ha dřevinami Db, Bk, Kl, Bo, OL a také SM, na který samozřejmě nemůžeme zanevřít, neboť je to dřevina naší Vysočiny. Vysázeno bylo 35 000 ks sazenic, z toho 800 ks je vylepšení.

Nyní čísla :

příjem za dříví 74 425,- Kč

dotace 1 922 723,- Kč

výdaje 1 099 034,- Kč

Příjem za dříví je ovlivněn především kvalitou, zablokováním dříví na skládce k

Čechtínu a především bezohledným snižováním cen některých sortimentů až pod náklady na těžbu. Velká snaha je pracovat pokud možno ve výkonech a s dřevinami, kde stát poskytuje dotace. Vyhodnocení je ke konci listopadu, v prosinci se budou ještě provádět další práce v pěstební i těžební činnosti, abychom byli v předstihu pro jarní zalesnění.

Závěrem přeji všem spoluobčanům Benetic a Věstoňovic klidné prožití svátků vánočních a pokud doba dovolí, veselého silvestra, hodně zdraví a spokojenosti v novém roce 2021.

Víta Herbrich

Co se chytlo na návsí.

Jak už několik let zpětně, i letos proběhl prodej povolenek na místní nádrž. Bohužel je vidět že dnešní uspěchaná doba nedává moc prostoru, na to zastvit se a vnímat čas jiným pohledem. Ač staré přísloví říká, že čas strávený na rybách se nezapočítává zájem o tento koníček mírně klesá. Což ale neznamená že by snad zanikl. Stále se najde hrstka odvážných co si to pivo prostě k rybníčku vemou....

Pro doplnění informací přidávám výsledky lonských a letošních rybářských závodu.

Rok 2019 čtvrtý ročník:

1. Místo Ema Houzarová	14 ryb	336cm
2. Místo Verča Valíková	5 ryb	176 cm
3. Místo Jan Vostal	3 ryby	88cm

Největší ryba 52cm Verča Valíková.

Rok 2020 pátý ročník:

1. Místo Verča Valíková	24 ryb	916cm
2. Místo Jan Vostal	14 ryb	506,5cm
3. Místo Víta Herbrich	7 ryb	254cm

Největší ryba Jan Vostal 51,5cm.

Když vidím ty čísla kusu a součty centimetru je až k neuvěření že první rok závodu se chytli pouze tři ryby, a ty v podstatě rozhodli celkové pořadí prvních třech soutěžících a ostatní o umístění byly nuceni losovat.

Nezbývá než popřát Vám všem hodně zdraví a sil do nadcházejícího roku. A na šestém ročníku rybářských závodů naviděnou.

–TN–

Milí rodiče, občané Benetic,

píšu v době, kdy místo rozjásaných, natěšených dětských tváříček ve výuce před námi sedí zarouškované děti, které nemůžeme ani pohladit, přitulit. Těšili jsme se všichni na vánoční besídku, koledy, zimní radovánky. Veškeré aktivity musely zůstat odloženy na pozdější čas, jelikož je zákaz zpěvu a tělesných aktivit.

Čelíme světové pandemii, která dolehla na všechno obyvatelstvo. I naše škola přerušila provoz na základě mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví. Situace to byla velmi nelehká, nejen pro děti, také rodiče a učitele. Máme za sebou jarní pandemii, podzimní a kdo ví, co přijde. Velmi oceňuji rodiče (babičky, dědečky), jak se s tímto závažným stavem vypořádali. Ne každý je češtinář, angličtinář, matematik. Vážím si jejich zodpovědného přístupu se zasíláním úkolů, problémy s fotografováním, skypováním, nebylo to lehké.

S pokorou všichni věříme, že se vše v dobré obrátí. Že i tato zlá doba nás něco naučí – jak se k sobě chovat, vzájemně si pomáhat, vážit si jeden druhého...

Tento čas je velmi náročný, zejména pro starší či nemocné občany, ale nabízí nám možnost zastavit se, přemýšlet nad životem, co je vlastně podstatné a co ne. Berme toto období jako výzvu, která nás nemá vyděsit, ale probrat se z toho, co jsme možná dosud brali jako samozřejmost.

Ve školičce máme nyní 15 žáčků, někteří se odstěhovali, uvidíme, jak půjde vývoj dál. Stále si myslím, že rodinná škola je ta nej. ☺ Ráda bych touto cestou poděkovala zastupitelům obce i kolegyním za perfektní spolupráci.

Všem vám přeji krásné svátky, a ať už není covid ☺

Miroslava Straková

Tříkrálová sbírka

Na začátku ledna proběhla v našich obcích tradiční „tříkrálovka“. V obci Benetice a Věstoňovice se vybralo 9 922,- a v obci H. Vilémovice 3 598,-. Děkuji touto cestou Všem dárcům, za přispění. Přála bych každému, kdo přispívá, aby alespoň chvíli zažil

radost dětí, které si moc dobře uvědomují, že i tak malí, přispívají svojí pomocí na dobrou věc.

Ještě jednou děkuji za Všechny, kdo Vaši pomoc potřebují!!!

za CHARITÁKY E. Mikulášová

Silvestrovský pochod

Tradice se mají dodržovat, tak bych vás rád pozval poslední den v roce na „Silvestrovský pochod“, který proběhne 31.12.2020. Sraz v 9:30 na návsi ve Věstoňovicích. Trasa bude opět stejná jako v minulých letech, okolo Velkého javora k Hubertusu a zpět.

»RN«

Silvestrovský pochod 2019

Novoroční svařák

Rádi bychom Vás pozvali na tradiční novoroční svařák. V případě, že nebudeme moci podávat svařák, ohňostroj každopádně **bude** a to 1.1.2021 v Beneticích **od 18.00 hodin** a ve Věstoňovicích v **17.30 hodin**.

Jana Vostalová a Radek Novotný

Počet obyvatel k 1.12.2019 Benetice **140**, Věstoňovice **54**. Celkem tedy 194 obyvatel.

Narodili se :

Nina Vostalová 6.3.2020, Benetice 56

Beáta Musilová, 18.5.2020, Benetice 32

Sabina Houzarová, 23.9.2020, Benetice 43

Dalibor Krejčí, 6.9.2020, Benetice 48

Opustil nás

Krejčí Karel ve věku 75 let, Benetice 27

Významná výročí v roce 2020

Cejpková Jana	65 let	Benetice 36
Vodová Dana	65 let	Věstoňovice 3
Valíková Anna	65 let	Benetice 49
Doležal Jiří	65 let	Benetice 37
Valík Stanislav	70 let	Benetice 49
Mikuláš Ladislav	70 let	Věstoňovice 11
Večeřa Vojtěch	75 let	Benetice 41
Pacalová Alena	75 let	Benetice 24
Vodová Marie	75 let	Věstoňovice 6
Bouzková Marie	80 let	Věstoňovice 2
Bouzek Rudolf	80 let	Věstoňovice 2
Vlach Antonín	80 let	Benetice 20
Čapková Božena	85 let	Benetice 29

**Nejstarší občankou je paní Marie Mikulášová, Věstoňovice 11, která oslavila 95 let.
Srdečně gratulujeme.**

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme především pevné zdraví, štěstí a lásku.

Za zhotovení vánočního přání děkujeme mladému umělci Karlu Krejčímu mladšímu.

Prodloužený víkend v Naloučanech